

Nr 189.

Av herr Norling och herr Persson, Helmer, om viss ändring i 12 § lagen om semester.

Genom beslut av 1951 års riksdag genomfördes en ändring i lagen den 29 juni 1945 om semester, så att treveckorssemestern nu trätt i kraft.

Vid frågans behandling framhölls den stora betydelsen av de förbättrade rekreationsmöjligheter, som förändringen innebar, men från arbetarhåll underströks samtidigt vikten av att, om semestern skulle bli till fullt gagn, den skall kunna uttagas i ett sammanhang. Man pekade på att en delning av semestern skulle medföra, att en del förlades till vintern under årets mörkaste tid och att det för många arbetare icke skulle vara ekonomiskt möjligt att fullt utnyttja en semester, som kom i två omgångar.

Bakom denna åsikt stod de flesta av de till LO anslutna fackförbunden. Landsorganisationen företrädde också en sådan mening, och Tjänstemännens centralorganisation underströk starkt vikten av att semestern såvitt möjligt förlägges till sommarmånaderna.

Den utformning, som semesterlagens § 12 erhöll genom 1951 års riksdagsbeslut, tillgodosåg icke arbetstagarnas intressen på denna punkt, utan man förutsatte, att arbetsmarknadens parter förhandlingsvägen skulle överenskomma, att semestern förlades i ett sammanhang under sommarmånaderna.

Den kommunistiska riksdagsgruppen uttryckte vid behandlingen farhågor för att arbetsgivarna skulle utnyttja lagens nuvarande bestämmelser till att förfuska treveckorssemestern. Dessa farhågor har nu bekräftats.

Som exempel kan nämnas, att vid Metallurgisk Industri i Trollhättan har arbetarna ställts inför valet att antingen godkänna att den tredje semesterveckan uttages i januari—februari eller att ett femtiotal man avskedas. Arbetsgivarna kan således med stöd av gällande lag påtvinga arbetarna en veckas semester under en tid på året, som icke är lämplig härför.

Detta är endast ett exempel bland flera på hur arbetsgivarna kan förfuska meningen med treveckorssemestern med lagens nuvarande utformning, som visar att redan erfarenheterna från första året av treveckorssemesterns fulla ikraftträdande påkallar en förändring av lagens bestämmelser om semesterns förläggning.

Med stöd av vad som här anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i lagen av den 29 juni 1945 (nr 420) om semester, att första stycket i § 12 får följande lydelse:

12 §. Semestern skall utgå i ett sammanhang och under sommarmånaderna, såframt icke överenskommelse om annan ordning träffas med arbetstagaren.

Stockholm i januari 1953.

Anton Norling.

Helmer Persson.
